

A Volga és Káma egybeszakadásának tágabb körzetében elterjedt imenykovói -régészeti műveltség kora, amelynek jellemző vonásai (hamvasztásos temetkezések, megtelepült földművelő életmód) erősen különböznek e vidék szomszédos régészeti kultúráitól. Lakosságának nyelvi -hova-tartozása ugyanúgy ismeretlen, mint 700 utáni sorsa. Időrendi helyzete is -vitatott. Késői temetőikben megjelennek a vázas temetkezések is, sőt részleges -lovas temetkezések is előfordulnak. Újabban feltételezik, hogy szláv nyelvű népessége a nyugati csernyhovi és zarubinci kultúrák területéről vándorolt a hun invázió nyomán keletre, majd innen a Dnyeper-vidékre költöztek volna 700 után. E kalandos elméletnek azonban igen kicsi a valószínűsége. László Gyula a műveltséget az ősmagyarok hagyatékának vélte, minden bizonyítás nélkül.